Doğan Kardeş

SAYI 50 9 ARALIK 1974 150 KURUŞ

KÜÇÜK TRAFİK POLİSİ

GALATASARAY TAKIMININ RENKLİ RESMİ

(32. sayfada)

MEDENİYET

20. yüzyılda olmamıza rağmen daha birçok yerlerde medeniyetin ne oduğunu bilmeyen insan grupları mevcut. Hâlâ ilkel kabileler halinde yaşayan bu insanlar Avusturalya'nın kuzeyinde balta girmemiş ormanlarda barınırlar.

Henüz medeniyetin ne olduğunu bilmeyen bu insanlar birden bire bu koca canavarın ağzına habersizce düşünce ne olduklarını anlayamadılar. Kocaman modern hava alanlarının etrafında kurulmuş şehirlerde yaşayanlar ise gidecekleri yere uçakla gitmekte bir sakınca görmemekte, fakat bir türlü beyaz insanlar gibi giyinmemekte ısrar ediyorlar. Bazen öyle sahneler cereyan ediyor ki insan ne şekilde hareket edeceğini bilemiyor ve bu insan gruplarını vahşi ormanlarından, kendi yaşantılarından koparıldığına pişman oluyor.

Kurulmuş heybetli modern şehirler arasında özenle inşa edilmiş, hepsi birer sanat şaheseri olan kulübeler insanın kedisini bir tezatlar ülkesinde sanmasına sebep oluyor, etraflarından gördüklerini kapmaya çalışanları ise bir yerde isyan edip tekrardan eskiye dönüyor, soğuk-sıcak demeden yarı çıplak giyimlerini sürdürüyorlar.

İngiliz sömürgesinde olan bu yerler halkın medenileşmesi için devamlı radyo ve televizyon aracılığıyla yayınlar yapmakta, ahali ise bunların birer tanrı işareti olduğunu zannetmekte ve onu kızdırmamak için bilinçsizce buna uyma çareleri aramaktadır. Gelirlerini ise yetiştirdikleri Hindistan cevizi, kahve, kauçuk ve keresteden sağlarlar. Para harcamayı bilmiyorlar.

Birdenbire uygar olan Malezya'da şehirlerin dışındaki kasabalardan bazıları hâlâ eski hayatlarını sürdürürler. (yukarıda) Modern araçlarla bezenmiş olan Malezya radyosu devamlı günlük yayınlarını hiç aksatmadan yapar. (yanda)

İÇİNE DÜŞTÜLER

Yeni Gina halkının evlerini süslemek için hazırladıkları bu resimler gerçekten bir sanat harikasıdır.

TUTUMLU OLMANIN YARARLARI...

Aranızda Sizlerle

Sık sık hepimizin sözünü ettiğimiz bir şeydir tutumlu olmak. Ama nedense herkes tutumlu olmayı başka başka şekillerde tanımlar. Örneğin kimi için tutum, fazla para harcamamak, gerekli yerlerde bile beş kuruş eksik vermeye çalışmaktır. Bazıları bu konuda o kadar ileri giderler ki, arkadaşları tarafından cimri damgası yeyiverirler.

Aslında tutumlu olmakla, cimri olmak arasında kesin ve kapkalın bir çizgi vardır. Dilerseniz başbaşa verip bu çizginin ne olduğunu birlikte inceleyelim.

Tutumlu olan bir insan hemen her konuda aşırıya kaçmadan hareket etmeyi başarır. Örneğin iki elbisesi varken, maddî olanakları kısıtlı olduğu halde bir üçüncüsünü alan ve aslında bu aldığı şeye fazla ihtiyacı olmayan bir insan, bir yerde müsriflik yapmış olur... Ama bir de bunun başka yönü var ki o daha da mühimdir. Bazı kişiler para biriktirmenin bir sanat olduğunu düşünürler ve garip bir şekilde para harcamaktan kaçınırlar. Bir arkadaş grubu içinde bir şey ısmarlamak, ya da birine bir hediye vermemek için bin dereden su getiren tiplere cimri demekle haksızlık etmiş olmayız...

Şurası gerçek ki, harçlığından bir kısmını ayıran, gereksiz yere gereksiz harcamalarda bulunmayan, ama kendi şahsiyetinden fedakârlık etmeden küçük biriktirmeler yapabilen bir insan tutumludur...

Hoşça kalın.

NUR İÇÖZÜ

ADIM ADIM AYA DOĞRU

YARIŞ BAŞARISI

Peenemünde projesi, başlayan roket çağının tohumu oldu. Amerikalılar, Wernher von Braun da dahil olmak üzere, ülkelerine kaçırdıkları bilginlerin, Ruslar ise, Alman laboratuvarından geriye kalan birkaç değerli bilim adamı ve teknisyenlerin sayesinde deney üzerine deney yaparak, edindikleri bilgileri geliştirdiler.

Öncelikle, Peenemünde grubunun V-2 tipi roketleriyle işe girişildi. Bu tip roketlerin çeşitli şekilleri denendi ve gittikçe geliştirildi. Uzun bir süre sessizce yürütülen yorucu çalışmalardan sonra, ilk V-2 tipi Amerikan Roketi, 1946 yılında fırlatıldı. Bu başarıdan sonra, Amerika «modern roket» programına, sıkı sıkıya sarıldı. Ruslar ise, 1957'nin Ekim ayında Sputnik I. adlı roketi, dünyanın yörüngesine başarıyla oturttu. Artık her iki ülke de, sessiz bir uzay yarışına girişmişler, birbirinden daha büyük projeler hazırlıyor, denemeler yapıyorlardı.

Hiç şüphesiz ki, uzaya çıkabilen roketleri yapabilmek, uzaya canlı gönderebilmek için, daha çok çalışmak gerekiyordu. 1940 yılına kadar elde edilen bütün bilgiler, uzaya ulaşabilmek için birer temel taşı olmuştu. Şimdi artık, Newton ve Kepler gibi astronomların, gökteki kütlelerle ilgili kurdukları temel bilgilerin ve kanunların; Tsiolkovsky ve Oberth'in teorilerinin; Goddard'ın deneylerinden elde edilen tecrübelerin temeli üzerine, yeni bilgilerden ve çalışmalardan oluşan, sağlam bir bina kurmaya gelmişti sıra. Bugüne kadar elde edilen bilgiler, gökteki kütlelerin bağlı olduğu kanunları ve hareket kurallarını açıklıyor ve uzaktan kumanda edilen roketlerin başarıyla fırlatılmasına elveriyordu. Roketler gittikçe daha yükseğe, daha uzağa ulaşıyor, daha ağır tonaja sahip olabiliyor ve daha uzak mesafelerden kontrol edilebiliyordu. Ama bütün bunlar, uzaya çıkabilmek için henüz yeterli değildi.

Bilim adamlarının önünde çözülmesi gereken birçok sorun vardı. Örneğin, Newton'un yerçekimi kanununda belirttiği gibi «yerçekimi, cismin yer yüzeyine olan mesafesiyle ters orantılı» olduğuna göre, fırlatılan roketin bu çekimden kurtulabilmesi için ne yapmak gerekiyordu? Yerçekimi, yeryüzünden uzaklaşıldığı nisbette azaldığı halde, uzay boşluğunun derinliğine kadar uzanmaktadır. Bu çekimin gücünden kurtulabilmek içinse, ağırlık ölçüsüyle ölçülebilen ve roketin kendi ağırlığından daha ağır bir «itici güce» sahip olması gerekiyordu. Bu itici güç, «tepki» olarak tanımlanmaktadır.

Tam bu noktada, çok önemli yeni bir soru daha çıkıyordu ortaya. Roket, yerçekiminden kurtulabilmek için ne kadar hızla hareket etmeliydi? Bilim adamları, yaklaşık bir hesapla, roketin, bir saniyede en az 10 kilometre hızla (bir saatte 36.000 kilometre) hareket etmesi gerektiğini buldular. Tabiî bu hız hesabına, havanın direnci ve yerçekiminin yerden yükseldikçe orantılı bir şekilde azalan çekimi, dahil edilmemişti.

Bundan sonra, bu hıza erişebilmeyi sağlayacak yakıtın bulunması önem kazanıyordu. Hangi yakıt kullanılmalıydı ki, bu denli bir hız sağlanabilsin? Bilim adamları, yıllarca süren denemelerden sonra, buna da bir çözüm buldular. Alkol, likit hirojen, hydrazine ve likit oksijen gibi sıvı yakıtlar, roketlere gerekli enrjiyi sağlayabiliyordu.

Bütün bunların yanında çok ince hesaplar gerektiren, roketin yakıt deposu tamamen doluyken ve deposu boşaldığı zaman değişen ağırlığının birbirine olan oranı sorunu da ortaya çıkmaktaydı. Roketin ağırlığındaki bir fark, hız kapasitesini hesaplamada yanlışlıklar doğurabiliyordu. Sonunda, bilim adamları, iki veya daha fazla bölümlü roketler yaptılar. Böylece, roket ateşlendikten sonra, gerekli ağırlık orantısını ayarlamak için bu bölümler yavaş yavaş terkediliyordu.

MACERALAR OKULU 30

KAY DOUGLAS İNGİLTERE'DE YETENEKLİ ÇOCUK YETİŞTİRİLDİĞİ BİR KIŞ SPOR OKULUNDA ÖĞRETMENDİR. KAZANDIĞI BİR BURS SONUNDA İSKOÇYA'DA AÇILAN BİR DAĞCILIK OKULUNA KURSA GİDER. OKULUN YENİ TELESİYEJİNİN AÇILIŞI İÇİN ONDAN YARDIM İSTENİNCE, HEMEN KABUL EDER.

O SABAH.....

KAY İSKOÇYA DAĞLARINDA İKİ ESKİ KABİLENİN ORTASINDA KALMIŞTI. YILLARCA BİRBİRLERİYLE ÇEŞİTLİ NEDENLER YÜZÜNDEN SAVAŞAN BU İKİ KABİLE ŞİMDİ DE KAYAK OKULUNUN AÇILMASI YÜZÜNDEN KANLI BIÇAKLI OLMUŞLARDI. GENÇ KIZ BİR AN İÇİNİ KORKUNUN KAPLADIĞINI HİSSETTİ... DERKEN ANİ BİR TİPİ BAŞLADI...

TELESİYEJ GİTMEYE DEVAM EDİYORDU....

EĞER BURADA KALIRSAM DONUP ÖLÜRÜM, BENİ KURTARMAK DA KİMSENİN AKLINA GELMEZ...

BİRAZ DURAKLAYAN TELESİYEJ YENİDEN ÇALIŞMAYA BAŞLADI. KOLTUKDA HIZLA KAYIYORDU....

SON İSTASYONDAN GERİ DÖNÜŞ YOLUNA GEÇMESİ DE ÇABUK OLDU...

AZ SONRA SOĞUKTAN MORARMIŞ HALDE İNİŞ SAHASINA DÖNMÜŞTÜ.

EDEY KORKTUK KAY.. BİR ŞEY YOK YA...

MAKİNEDEKİ BU PEÇİ NASIL OLDU BİLMİYORUM, BÜYÜK TEHLİKE ATLATTINIZ...

PEÇİ BİR ARIZA MI? BU DÜPEDÜZ SABOTAJ....

KAY, ANGUS'A ARIZANIN NEDENİNİ SORDU AMA BİR ŞEY SÖYLEMEDİ

ŞİMDİ BIRAK BUNLARI DA OKULA GİDİP SICAK BİR ŞEYLER İÇELİM.

ANGUS LÜTFEN CEVAP VER BANA.. MAKRUNLARIN KERİ'LERLE ARASINDA NE VAR Kİ?

UNUTMAKİ BU İKİ YÜZ YILLIK BİR MASALDIR KAY.... MAKRUN'LARIN O ZAMANKİ ŞEFİYLE, KERİLERİN ŞEFİ ARASINDAKİ ANLAŞMAZLIK SÜRÜP GELDİ...

AMA KERİ'LER MERT İNSANLARDIR. SABOTAJ YAPACAKLARINI SANMAM...

KORKARIM Kİ YANILIYORSUN ANGUS

SÖZE KARIŞAN AVUSTURYALI KAYAK ÖĞRETMENİ FRANZ'DI....

TELESİYEJİN YAKININDA DOLAŞAN İKİ ÜÇ KERİ'YE RASTLADIM. SENİN İNATÇI DOSTLARIN HER ŞEYİ YAPABİLİR... KORKULUR ONLARDAN.....

DEVAMI VAR..

SİHİRLİ YUMURTA

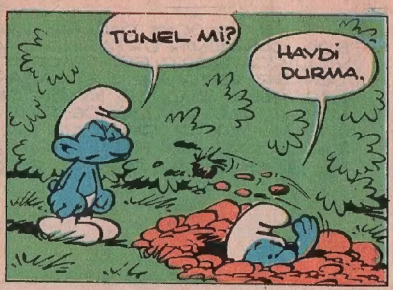

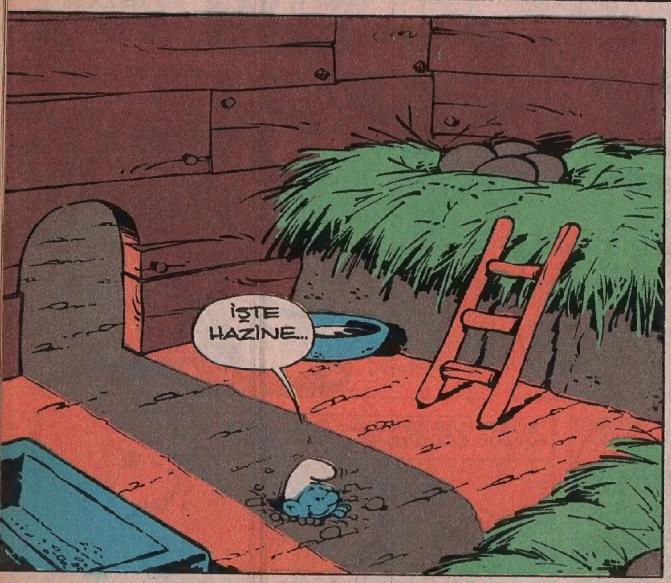

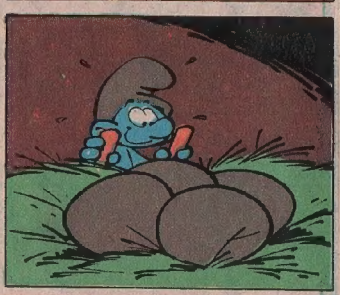

SEN DE DİKKAT ET.... TUT ŞUNU...

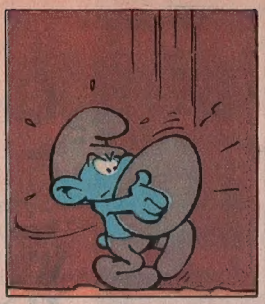

EYVAH... GÖRÜYOR MUSUN DELİKTEN SIĞMIYOR.

BAK SURDA BİR IP VAR... VERİRMİSİN?

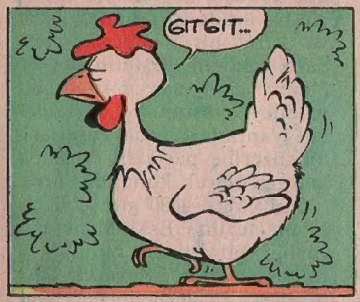
GITGIT..

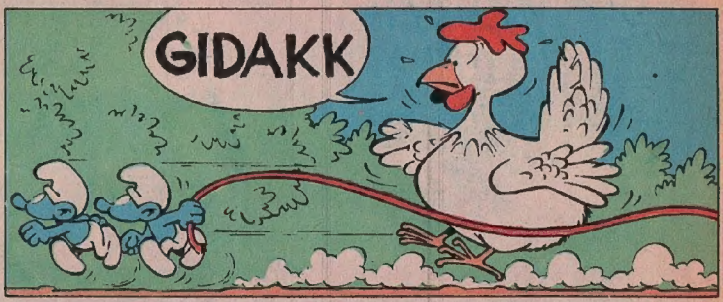
GIDAKK

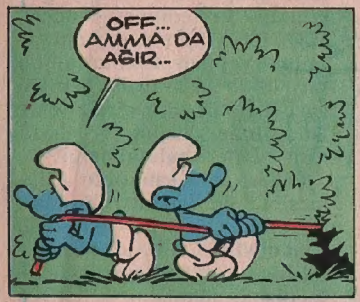
OFF... AMMA DA AĞIR..

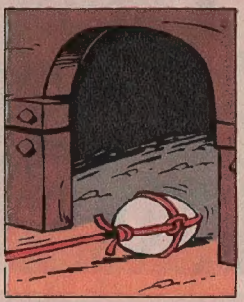

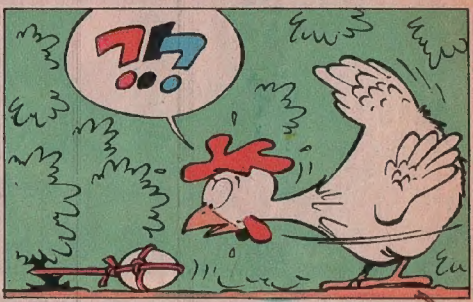
?!?

MANTAR DEDE SEVİNECEK.

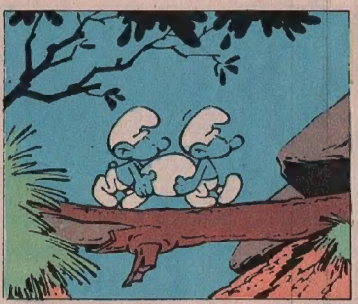

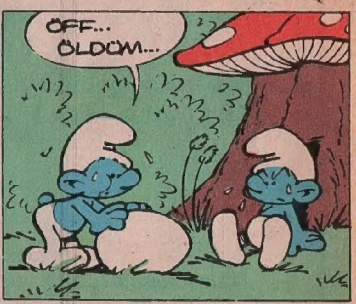
ÖFF... ÖLDÜM...

BUNU TAŞIYACAĞIZ DA NE OLACAK..

SÖYLE YUVARLASAK.

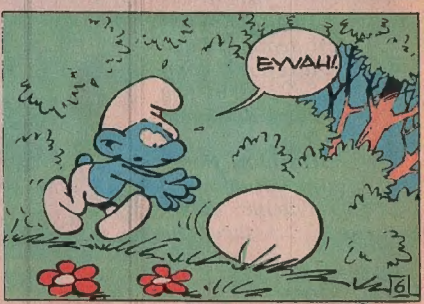
EYVAH!

DEVAMI VAR.

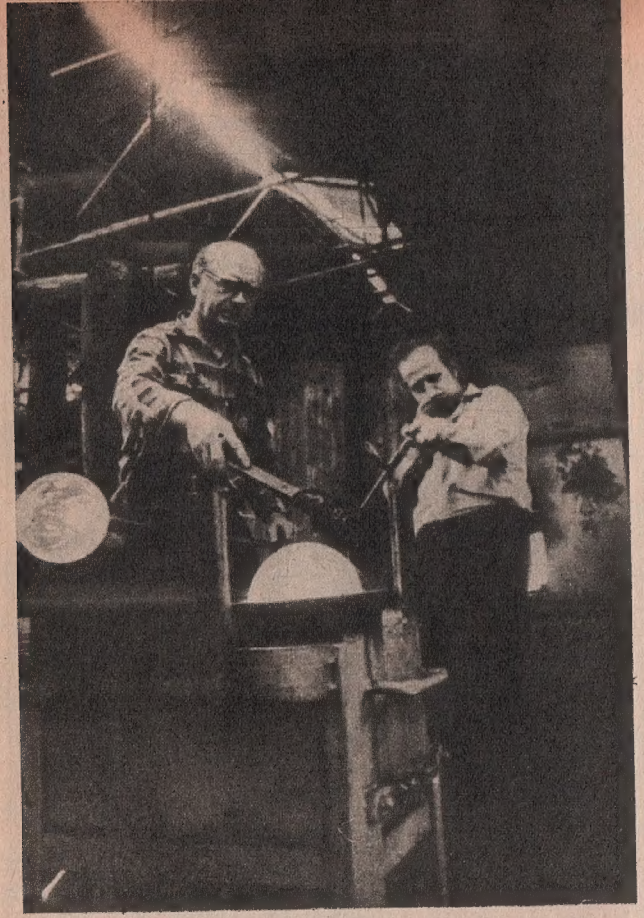

Cam hamuru işlenirken sanatkârlardan biri demir çubuğu üfleyerek camı şişirirken diğeri de camın üzerine su döker (yukarıda). Cama şekil vermek için ise demir çubuk sağa sola sallanır.

CAMCILIK SANATI

Camı bulup, kullanan ilk uygarlığın Eski Mısır olduğu bilinmektedir. Eski Mısırlılar, belki de bir tesadüf sonucu, toprak ile küllerin bir arada ısıtıldığında, sert ve şeffaf bir maddenin meydana geldiğini keşfetmişler ve bugün cam adı verilen bu maddeyi, taştan ve seramikten yaptıkları sanat eserlerinin üzerine parlaklık vermek için sır olarak kullanmışlardı.

Cam, M.Ö. 4000 gibi çok eski bir tarihte Eski Mısır Uygarlığı tarafından bulunmuştu ama, cama üfleyerek istenilen şeklin verilebileceği gerçeğinin keşfedilmesi, ancak M.Ö. 150 yıllarına dayanmaktadır. Yapılan kazılarda, bu tarihlerde yaşayan Etrüsk Uygarlığına ait, üfleyerek şekillendirilmiş küçük ve basit cam şişeler bulunmuştur.

Fakat, cam sanatının gelişmesinde en önemli rolü, M.Ö. 50 yılında, Suriye Uygarlığı oynamıştır. Camı, içi boş metal bir boruya üfleyerek şekillendirme tekniğini geliştiren Suriyelilerin bu basit tekniği, çok az bir değişikliğe uğrayarak asırlar boyu kullanılmıştır. Hattâ bugünün modern cam endüstrisinde bile, bu ilkel sanatkârların basit aletlerine benzer araçlar kullanılmaktadır.

Uzun bir demir çubuğun içi oyulmakta ve bu borunun ucuna toplanan cam, borunun diğer ucundan üflenerek şişirilmektedir. İçine hava kabarcığı dolan cam, böylece istenilen şekli alabilmektedir. Kuvvetli nefes ve adele coordinyasyonu isteyen bu üfleme sanatı, Suriyelilerden sonra, yüzyıllar boyunca aynı şekilde süregelmiş ve ancak 19'ncu yüzyıldan sonra yerini makine gücüne bırakmıştır. Her sanat kolunda olduğu gibi insan emeğinin yerini alan makinelerin icadı, bu zevkli sanatın da yavaş yavaş kaybolmasına sebep olmuştur. Fakat son birkaç yılda, insan gücüne ve emeğine karşı uyanan ilgi, bazı meraklıların yine eski usullerle cam üfleme sanatını sürdürme çabalarına başlamasını sağlamıştır.

CAM NASIL ŞEKİLLENDİRİLİR?

Üfleyerek cam yapma, tüm sanat kolları içinde bir esere şekil vermek için insan ciğerinin kullanıldığı yegâne sanattır. Bu iş için genellikle, büyük bir kazanda eritilen iyi kaliteli bir cins cam kullanılır. Üfleyen kişi, önce eriyik halindeki camı, içi delik olan uzun bir demir çubuğun ucuna toplar ve demiri bir masanın üzerinde yuvarlar. Sonra, çubuğu bir taraftan döndürüp, ileri geri sallarken, bir taraftan da içine üfler. Cama en son şeklini vermek için birtakım basit âletler kullanılır..

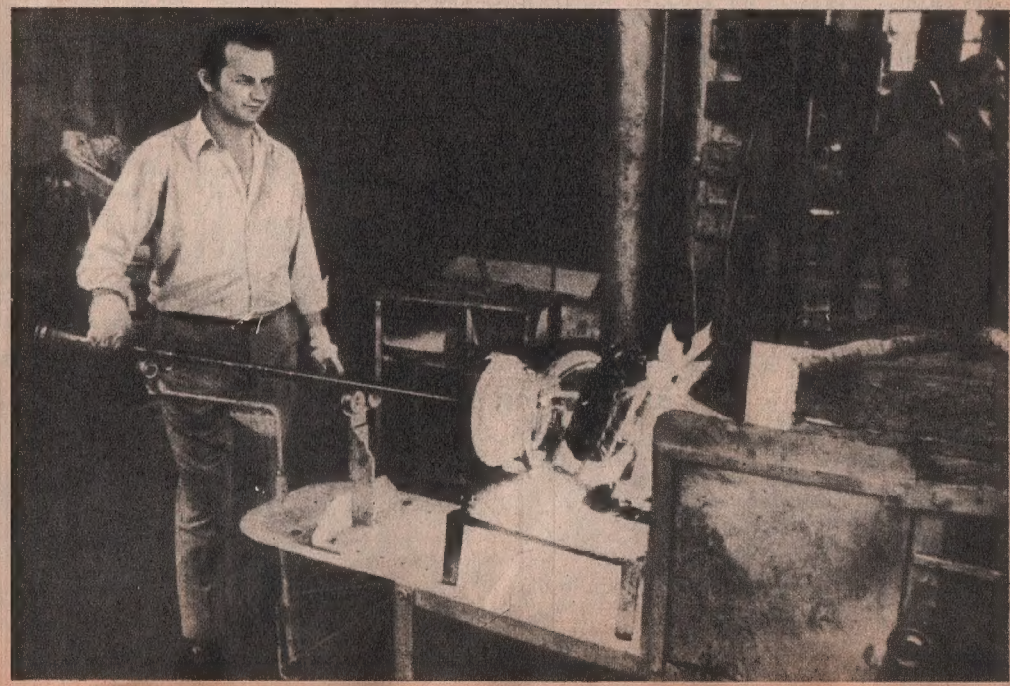

AH!.. MUTLAKA ÖĞRENMELİYİZ... ŞU SVİÇ DENEN HERİF, MEMLEKETİMİZDEKİ İŞLERİ NE KADAR BERBAT ETMİŞ.
YAĞ!.. HEÇ JENEÇAL HAYDUT,..... KENDİNÇE GELDİNÇ..

BİÇZİ ZALİM SANIYOÇ!..
AHHA.. İNATÇI BİR DÜŞMAN? SEVERİM BÖYLESİNİ..

SİZE SÖYLÜYORUM ANLAMIYORSUNUZ. KALIN KAFALILAR BEN SVİÇ DEĞİLİM. BENİM ADIM FANTO. FAN..FANTO

O..O... BAY SVİÇ HA?
OTEL KAPICISI İÇİN BU NEKADAR SÖS

SVİÇ DEĞİLİM..ADIM FANTO!... F..FENERDEKİ GİBİ... A..ADANA...N.. NANE DER GİBİ... T.....
YETER HER SVİÇ BU OYUNU UZATMAK BİR İŞE YARAMAZ..

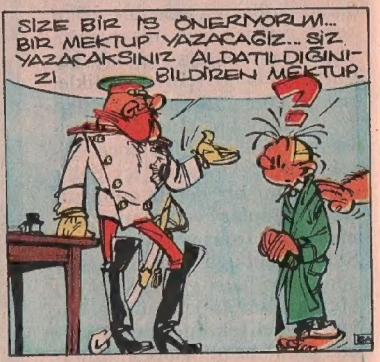
SİZE BİR İŞ ÖNERİYORUM... BİR MEKTUP YAZACAĞIZ.. SİZ YAZACAKSINIZ ALDATILDIĞINIZI BİLDİREN MEKTUP.

RADYONUZLA KONUŞTUĞUNUZ KİMSENİN BRETZELBURG KRALI OLMADIĞINI, KÖTÜ BİR ALAYCININ SİZİ ALDATTIĞINI. FALAN FİLAN OTURUN!...

BU KONUYU KONUŞTUKLARINIZIN HEPSİNE BİRER KOPYASI GÖNDERİLECEK BU MEKTUBUN.. TAMAM MI? KARŞILIĞINDA HÜRRİYETİNİZİ VE ARMAĞAN OLARAK..

UZUNCA BİR TATİL MASRAFI EKLENEBİLİR... MEKTUPLARINIZI BİZ GÖNDERİRİZ ADREŞLERİ İYİ YAZIN. KİMSE UNUTULMASIN...
ŞİMDİ PATLIYACAĞIM

PATLADIM İŞTE..
NE... VAYY..

BU MÜREKKEP YALANLARIMIZI YAZAMIYOR ANLADIN MI? KILIÇ SÜREKLEYİCİ..
BİR EYLEMCİ, KARŞI GELEN BİR HAYDUT... HEMEN SORGUYA ÇEKMELİ..

SINIRA GELDİK. PASAPORTUMUZ YOK....
BİR YOLUNU BULURUZ...

SERÜVENLERİ

ÖZET Bretzelborg kralının hapiste olduğunu öğrenen Sipru ve arkadaşları yeni dostları Sviç'le onu kurtarmayı düşünürler. Ama casuslar Fanto'yu kaçırırlar.

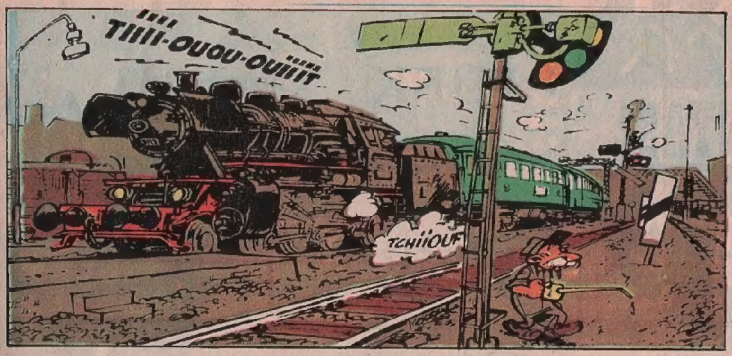

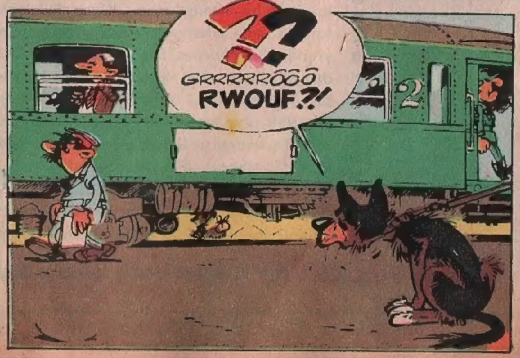

Merak Ettikleriniz!

Sporla ilgilenen herkes ünlü sporcuların en merakh yönlerini, özel yaşantılarını ve servetlerini merak ederler. Ederler ama, yıldız futbolcular da bu özel konularda pek ender bilgi vermeye yanaşırlar. Uzun bir araştırma yapan Los Angeles Araştırma Enstitüsü şöhretli futbolcuların merak edilen yönlerini ortaya koydu. Buna göre harp sonrası, spor dünyasında servet kralların başında Pele geliyor.

Büyük servet kralların üstesi şöyle:

1. Pele (futbolcu) 350 milyon lira.
2. Muhammet Ali (Amerikalı boksör) 225 milyon lira.
3. Wilton Chmberlain (Amerikalı basketbolcu) 172 milyon lira.
4. Leslie Piggot (Amerikalı basketbolcu) 110 milyon lira.
5. Rocky Marciano (Amerikalı boksör) 105 milyon lira.
6. Flovn Peterson (Amerikalı boksör) 98 milyon lira.
7. Peggy Fleming (Amerikalı kadın patenci) 91 milyon lira.
8. Jack Braham (Avusturyalı oto sürücü) 90 milyon lira.
9. Joe Louis (Amerikalı boksör) 87 milyon lira.
10. Jean Claude Killy (Fransız kayakçı) 76 milyon lira.
11. Joe Frazier (Amerikalı boksör) 74 milyon lira.
12. Mark Spitz (Amerikalı yüzücü) 70 milyon lira.

TÜRK GÜREŞİNİN TARİHİ

Konumuz, Türk güreşi.. Türk gibi kuvvetli.. Bir Türk cihana bedeldir.. Gibi sözlerin doğuşunu bu kez inceleyelim sizlerle. Milletimizin kuvvet sembolü olan güreş ırkımız daha orta Asya'da bulunduğu dönemde başlar.. Önceleri askerler arasında başlayan güreş daha sonra yayılarak köy düğünlerine kadar genişler.. 19. yüzyılın sonları ile 20. yüzyılın başlarında ise Türk'ün gücü Dünya'ya duyurulmaya başlar.. Gücümüzü diğer millerlere ilk tanıtanlar ise Koca Yusuf, Filiz Nurullah, Kara Ahmet ve Kurtdereli Mehmet Pehlivanlar olmuştur. İlk resmî Dünya Şampiyonumuz ise 1899 yılında Paris'te yapılan şampiyona da rakiplerini kuvvetleriyle durduran Kara Ahmet olmuştur..

1921 yılında kurulan Beynelmilel Güreş Federasyonu (FİLA)'ya iki yıl sonra kurulan Türk Güreş Federasyonu da üye olmuştur. Yine İlk başkan Ahmet Fetkeri, Macar Güreş hocası Peter'i ülkemize getirerek modern güreşin kurallarını yaymaya çalışmıştır..

Güreşçilerimiz takım halinde ilk kez 1924 yılındaki Paris olimpiyatlarına iştirak ettiler. 1936 yılında Berlin olimpiyatlarında 61 kiloda Greko-Romen stilinde Yaşar Erkan ilk olimpiyat şampiyonumuz olmuştur. Ancak Modern güreşte Türk gücünü Dünya'ya 1948 yılında Londra olimpiyatlarında tanıtmıştır. Bu olimpiyatlarda Serbestte 4, Greko-Romende 2 altın madalya kazanmıştık. Bu başarımız Roma olimpiyatlarına kadar devam etti. Roma olimpiyatlarında ekibimiz Serbestte 4, Greko-Romende 3 altın madalya kazanarak zirveye ulaş-

SORUN ★ SÖYLEYELİM

Ankara'dan **Gültekin Fırtına** Dünya'nın en ünlü futbolcusu Pele ile Fenerbahçe'nin as futbolcusu Cemil hakkında bilgi istemektedir.. Önce Pele'den bahsedelim.. Bu yıl futbola veda eden ve asıl adı Dos Noscimento olan Pele, 1956 yılında Brezilya'nın Santos takımında futbola başladı. 18 yıldır dünyanın dört köşesinde top koşturan bu ünlü futbolcu bugüne dek 1254 resmî maçta rakip kalelere 1216 gol attı ve 1958, 1962 ve 1966 Dünya kupalarına katıldı. Pele'nin bir yakın arkadaşı, daha doğrusu kendi deyimi ile en samimî arkadaşı, ağabeyi, Fenerbahçe antrenörü Didi.. «Beni ilk kez Dünya kupasına çıkaran ve beni ben yapan takım arkadaşım Didi'dir» diyen Pele şu anda ticaret ile uğraşıyor. Santos kulübü ise 18 yıl Pele'nin sırtında taşıdığı 10 numaralı formayı kimseye giydirmiyor.. Yani Santos kulübü sahaya 10 numarasız çıkıyor..

Cemil'e gelince, ülkemizin ve Fenerbahçe'nin as futbolcusu, daha önceki sayılarımızda da belirttiğimiz gibi futbola Sarıyer kulübünde başladı, daha sonra İstanbulspor'da sahaya çıkan futbolcu şu anda da Fenerbahçe'de top oynuyor.. Futbol otoritelerine göre üstün meziyetlere sahip bulunan Cemil Turan 27 yaşında olup bugüne dek 2 kez genç, 8 ümit, 16 A olmak üzere toplam 26 kez Millî formayı giydi.. Geçen yıl olduğu gibi bu yıl da gol krallığında iddialı olan Cemil'in Çiğdem isminde bir kızı var. Kampta arkadaşları ile samimî ve şakacıdır. En sevdiği yemek yumurta.. Bir oturuşta 10 yumurta yiyen Cemil'e arkadaşları obur adını takmışlar.

SEVGİLİ 4. ve 5. SINIF ÖĞRENCİLERİ

yabancı dille öğretim yapan okullara girmek için

ozan test'in SİZE SUNDUĞU HİZMETLERİ BİLİYOR MUSUNUZ?

ozan test nedir?

İlkokul 4. ve 5. sınıf öğrencilerini:
* Kolejlerin
* Yabancı dille öğretim yapan resmi ve özel okulların
* Parasız yatılı okulların
* İlköğretmen okullarının

sınavlarına hazırlayan ve onları başarıya ulaştıran özel testlerdir.

ozan testlerinden kimler yararlanabilir?

Edirne'den Kars'a kadar (köyde ya da kentte) tüm 4. ve 5. sınıf öğrencileri OZAN testlerinden yararlanabilirler. Öğrencinin yurdun herhangi bir yerinde olmasının önemi yoktur.

ozan testlerinin üstünlüğü nedir?

Geçen ders yılında OZAN testlerine abone olan öğrencilerin % 80 i başarı göstermişler ve dilledikleri okulun sınavlarını kazanmışlardır.

ozan test çalışmaları nasıl yapılır?

* Testler öğrenciye belirli zamanlarda gönderilir.
* Öğrenci her testi cevapladıktan sonra değerlendirmek üzere OZAN YAYINEVİ'ne gönderir.
* OZAN YAYINEVİ'ne gelen test cevap kağıdı test bürosunun uzman elemanları tarafından hemen çözümlenir.
* Yanlış ve doğrular işaretlenir, öğrencilerin düştüğü hatalar; gerçek puanı ve geçer notu belirtilir.
* Uyması gerekli kurallar ve başarısını artırması için uyarıcı öğütler verilir.

ozan test cevap servisi nedir?

OZAN testlerine abone olanlara girecekleri kolej ve okulların tüm özellikleri, adresleri, sınav zamanları, koşulları hakkında bilgi verilir.

ORTAOKULA GİRİŞTE BAŞARI İÇİN evinizde uygulamalı ozan test

broşür isteyiniz.

ozan yayınevi test bürosu
kardeşler pasajı no: 105 beyazıt/istanbul tel: 21[illegible]

STINGREY

DÜNYA HAVA KONTROL MERKEZİ, ATMOSFERDE BİR TAKIM SUNİ DEĞİŞİMLER OLDUĞUNU TESBİT EDER. GERÇEKTENDE PASİFİK OKYANUSUNUN ORTASINDA BİRDEN BİR BUZDAĞI BELİRİR. DURUMU ANLAMAKLA GÖREVLENDİRİLEN STINGREY ERCİBİ ANTAKRİKA'YA GİDİP İNCELEMELER YAPMAYA BAŞLARLAR. KAR ÜZERİNDEKİ İZLER DİKKATİ ÇEKER.

İKİ KORKUSUZ GENÇ KORİDORA DALDILAR.

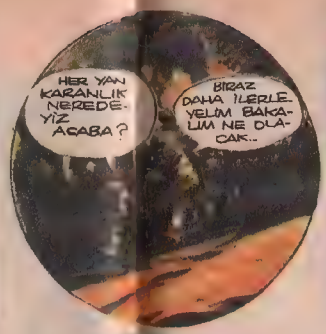

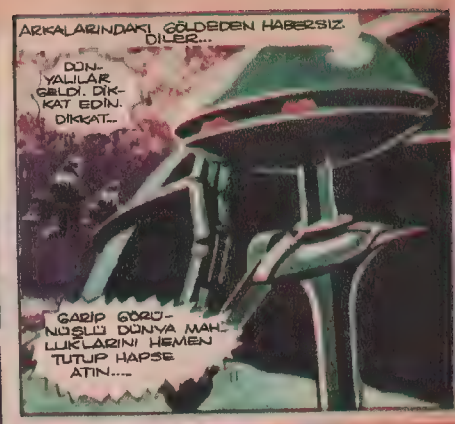

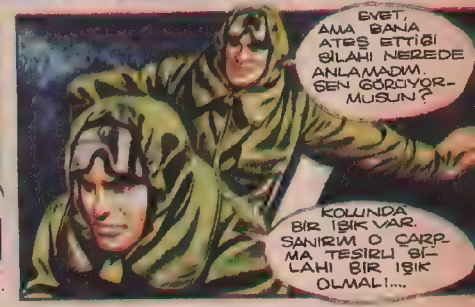

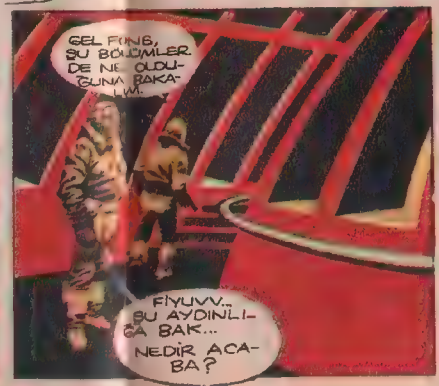

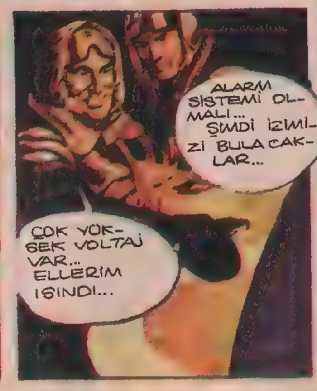

DEVAMI VAR.

DÜŞKÜN ÇOCUK

YAZAN
Kemalettin
Tuğcu

OYNAYANLAR
Hakan Tanfer
İbrahim ve Müşfik

15

ÖZET: Öksüz bir çocuktur Yılmaz. Bir avukatın yanına girer, fakat avukat Avrupa'ya gidince açıkta kalır. Baba - oğul çalışan bir elektrikçinin yanına girip çalışmaya başlar.

İş bitince küçücük dükkâna gittiler. Koço'nun kardeşi sakat bir adamdı. Orada oturuyordu. Dükkânda tamir edilecek bir sürü elektrik âleti vardı. Radyolar, ütüler, ocaklar, saatler...

Koço'nun kardeşi koltuk değneklerini köşeye koymuş, oturduğu yerde tamir yapıyordu.

Daha ikinci gün iş çıktı. Koço gitmişti. Yılmaz, Yorgi'ye yardım ediyordu. Bir adam geldi. Apartmandaki elektriklerin yanmadığını söyledi. Yorgi, kardeşi gelince göndereceğini söyledi. Fakat adam çok acele ediyordu.

Yılmaz kıpkırmızı kesildi.

— «Usta, ben gidip bakayım,» dedi. «Belki kolay bir şeydir.»

Yorgi: «Çarpılırsın dikkat et,» dedi. «Takımları al git, bir bak!»

Yılmaz, adamın peşine takıldı. Koskoca bir apartmana gittiler. Yılmaz, kontak yapan yeri kolaylıkla buldu. Apartmanda düğün vardı. Düğün sahibi çok acele ediyor. Yolladığı adama:

— «Bula bula bu çırağı mı buldun diye?» darılıyordu.

Prize sokulmuş bozuk bir ocağın yaptığı bu arızayı, biraz evvel gelen elektrikçi bulamamıştı.

Yılmaz yarım saat uğraştı. Bütün elektrikler yandı. O zaman apartman sahibi çıkartıp ona bir elli lira verdi:

— «Eyvallah oğlum, eline sağlık...»

Yılmaz yanında para olmadığını ve üstünü getireceğini söyledi. Adam:

— «Üst tarafı da bahşiş olsun; bileğinin hakkı,» dedi.

Yılmaz dükkâna gidip işi anlatınca, Yorgi gülmeye başladı.

— «Bre Yılmaz, adam oldun da elli kâğıtlık iş gördün ha?»

İşten gelen Koço'ya da işi anlattılar. O da güldü sonra:

— «Yörük at yemini kendi arttırır,» dedi. «Sana bir lira gündelik yetmez bre Yılmaz. İkibuçuk senin hakkındır. Senin yerinde başkası olsa, ortaya bir beş kâğıt atar, işte bunu verdiler deyip işin içinden çıkardı. Sen namuslu bir çocuksun!»

Bu iki Rum kardeşle Yılmaz çok iyi geçiniyorlardı. Şimdi dükkândaki işler daha çabuk bitiyor, Koço olmadığı zaman gelen dışarı işlerini Yılmaz görüyordu. Her sabah takımları ayırıyorlardı. Koço:

— «Sen öğleye kadar bu işi yaparsın; öğleden sonra da ötekilere gidersin. Sakın kibarlık etme; işin hakkını al; hem kendi gündeliğini doğrultacaksın, hem dükkânı düşüneceksin.» diyordu.

İşler paylaşılıyor, bazen de büyük bir yapının işlerini üstüne alan Koço, Yılmaz'ı da yanına alıyordu. Yorucu ama, çok tatlı bir işti bunlar...

Bir gün Koço, Yılmaz'ı Şişlideki bir apartmana yolladı. Bir elektrik avizesi tamir edilecekti.

Yılmaz, güzel bir salona girdi. Avizeyi indirdi; tellerini, âletlerini çıkartıp çalışmaya başladı.

Genç ve güzel bir kadın, salonun bir köşesinde oturuyordu. Eline bir kitap almıştı. Yılmaz'ı da gözden kaçırmıyordu. Belki salondaki kıymetli eşyalardan birini çalacağından korkuyordu.

İş biraz uzun sürecekti. Öğleye doğru on üç, on dört yaşında bir erkek çocukla bir öğretmen geldi. Salonun bir köşesinde çalışmaya başladılar.

Öğretmen usanmadan aynı şeyi tekrarlıyor, çocuğun kafası almıyor, o söylerken, çocuk pencereden bakıyordu.

Öğretmen bir matematik problemi vermişti. Bir aralık Yılmaz dalmış, cebinden bir kurşun kalem çıkartmış, öğretmenin çocuğa verdiği problemi vida kutusunun temiz bir yerine yazmış ve pek fazla düşünmeden çözmüştü.

Öğretmen, yorgun bir halde gitti. Çocuk rahat bir nefes aldı; salondan çıktı.

Genç kadın yavaş yavaş Yılmaz'ın yanına yaklaştı ve:

— «Demin gizli gizli bir şeyler yapıyordun çocuğum,» dedi.

Yılmaz utandı, «Ben mi bayan? Çalışıyorum işte.»

— «Hayır, ben farkındayım. Kutunun içine bir şeyler koydunuz!» Yılmaz bu sefer iyice şaşırdı.

Kadın: «Darılmaca yok,» dedi. «O kutuya bakacağım.»

— «Buyurun, bakın, bayan.»

Kadın, vida kutusunu karıştırdı. Etrafına baktı. Biraz sıkıldı, yavaş yavaş kızarıyordu. Yılmaz işi anlamıştı:

— «Ben hırsız değilim bayan,» dedi.

Kadın büsbütün utanıyordu:

— «Ben, hırsızsın demedim yavrum. Belki bir şey hoşuna

gider de alırsın. Çocukluk bu.. Buraya koskoca adamlar geliyor; hattâ misafirlerin içinde küçücük fildişi bir heykeli cebine sokup gidenler var. Sen iyi bir çocuğa benziyorsun, ama gizli bir şeyler yaptın da, bana merak oldu.»

— «Ben hesap yaptım bayan!»

— «Ne hesabı?»

— «Öğretmenin buradaki çocuğa verdiği problemi çözdüm.»

— «Sen mi? Neden?»

Kadını, pek perişan bir hal almıştı. Problemi gözden geçirdi. Dudakları titriyor, Yılmaz'a bakıyor, söyleniyordu:

— «Neye çözdün sanki... Ne olacak?»

— «Ben de okumak isterdim bayan. Babacığım sağ olsaydı, şimdi ben orta okulun üçüncü sınıfına girmiş olurdum.»

Yılmaz birden, kadının kendisinden hırsız diye şüphelendiğini unuttu. Onun gözlerinden dökülmeye başlayan birkaç katre yaş, sanki kendi gözlerinden akıyordu. İçinde bu kadına karşı yakınlık duymuştu. Avuçlarını yüzüne örterek hıçkıran kadına:

— «Benim için üzülmeyin,» dedi. «Siz benden hırsız diye şüphelendiniz ama, bu alâkanız ve gözlerinizden yaş dökülmesi beni öyle üzdü ki... Dünyada çok fena insanlar var; fakat böyle sizin gibi iyi olanlar da var.»

Kadın dayanamadı Yılmaz'ın birkaç damla yaşla ıslanan yanaklarından öptü:

— «Affedersin oğlum, affedersin,» dedi. «Kocam çok sinirlidir de, ihtiyaten senin yanında durdum. Fakat durduğuma da seviniyorum. Pırlanta gibi bir çocuksun.»

Yılmaz bir taraftan işini görüyor, bir taraftan güzel kadınla konuşuyordu. İkisi de birbirlerini pek sevmişlerdi.

Çocuk, içinde bir burkulma duyuyor, kendisinden geçiyor:

— «Annem de böyle güzeldi, onun da böyle tatlı sesi vardı,» diyordu.

(Devamı var)

Koço ve Yorgi kardeşler çok iyi insanlardı. Para kazanma için iş veriyorlar, açıkgöz olmamı öğütlüyorlardı.

İyi kalpli genç kadın benim halime acımış olacak ki işim bittiği için evden ayrılırken eğilip beni yanağımdan öptü ve hakkımda kötü düşündüğü için tekrar özür diledi.

TOBİ VE BEN

Jeni her şeye rağmen Tobi'yle sığındıkları evde iyi yaşamaya bakmaktadır. Fakat çevredeki komşular kızın bu durumuna üzüldükleri için çocukları koruma derneğine müracaat ederler. Dernekten gelen müfettiş, küçük kızı yanına almaya kararlıdır.

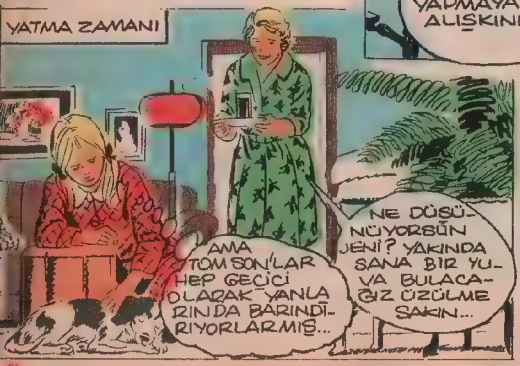

ÇIKAN KISMIN ÖZETİ: Küçük Jeni Bell, annesiyle bir dağ kasabasında yaşarken sokakta bulduğu ve Tobi adını verdiği bir köpekle arkadaş olur. Annesinin ansızın hastalanıp ölmesi üzerine Jeni, Tobi'siyle başbaşa kalır. Ama birdenbire ortaya çıkan uzak bir akraba bütün rahatlarını kaçırır.

JENİ BÜTÜN HAYATI BOYUNCA ZOR DOST EDİNMİŞ ÇEKİNGEN BİR KIZDI. GEREK OKULDA GEREK SEMTİNDE KİMSEYLE ARKADAŞLIK KURAMAMIŞTI. GEÇİRDİĞİ ACILAR ÇEKİNGENLİĞİNİ BİRAZ OLSUN AZALTTI..

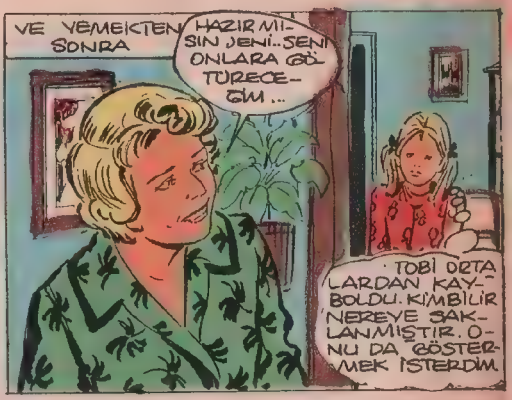

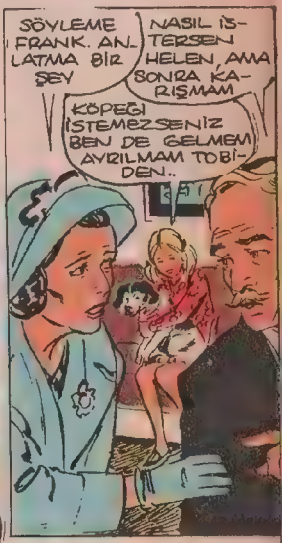

JENİ'Yİ GİTTİKLERİ ŞEHİRDE SÜRPRİZ BEKLİYORDU. BÜYÜK BİR GÖKDELENİN YUKARI DAİRELERİNDEN BİRİNDE OTURACAKLARDI. BU HAYAT KÜÇÜK KIZA NELER GETİRECEKTİ?.....

DEVAMI VAR.

OYUN EĞLENCE BİLMECE

Resimlere dikkatli baktığınız takdirde büyüklerinizin pek sık kullandığı bir Atasözünü bulursunuz.

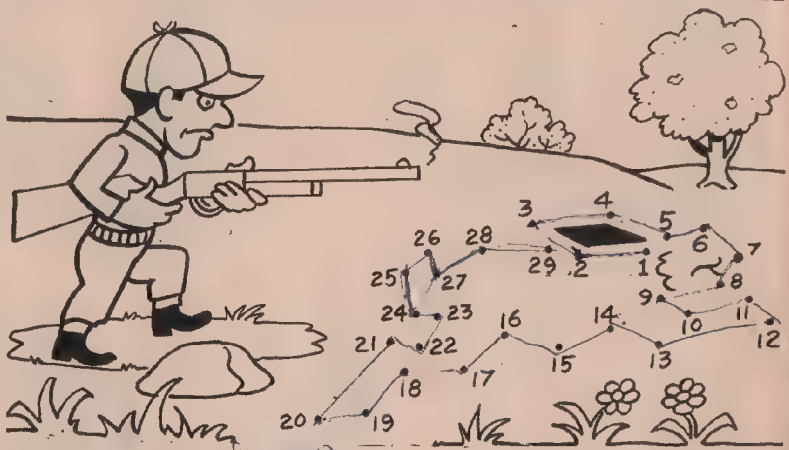

Avcı Lütfü'nün elinde tabancayla neyi kovaladığını merak ediyorsanız 1'den 29'a kadar olan sayıları sırasıyla birleştirin.

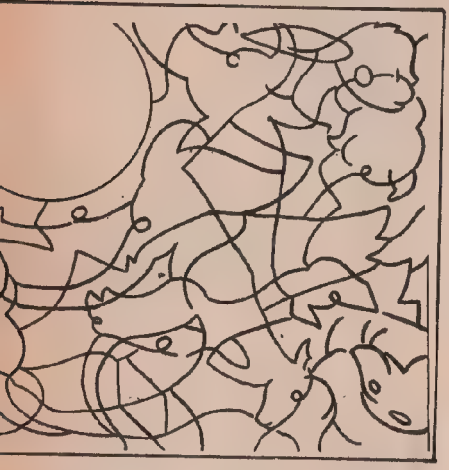

Ressam resmi yaparken hayvanları birbirine karıştırmış, eğer ona yardım etmek istiyorsanız resimdeki hayvanları sayın lütfen.

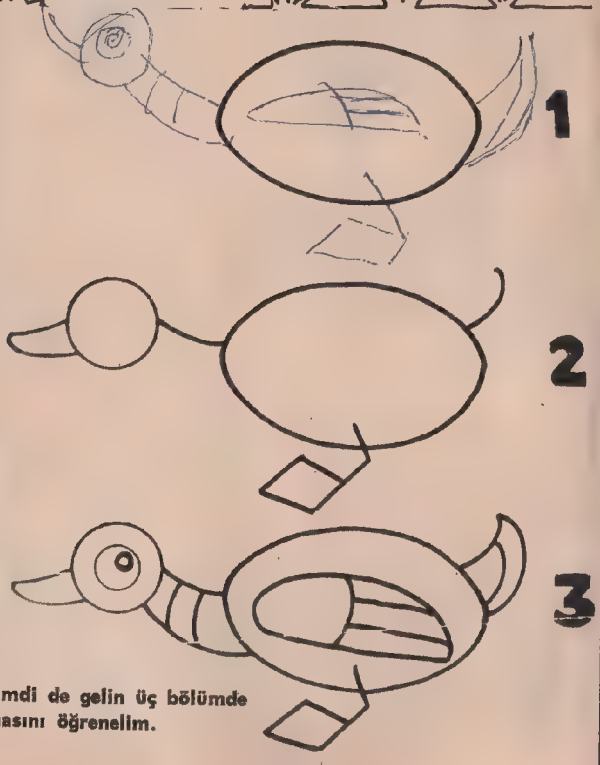

İsterseniz şimdi de gelin üç bölümde ördek yapmasını öğrenelim.

Çözümler 31. sayfada

OKULDA BAŞARI ANAHTARI

Doğan Kardeş ANSİKLOPEDİSİ

Tam takım ciltli olarak çıktı!

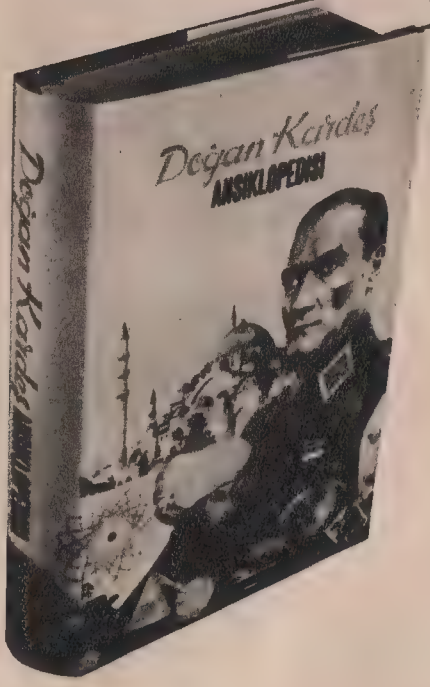

İLK VE ORTAOKUL DERSLERİNDEKİ BÜTÜN KONULAR ÇOCUKLARIN KOLAYCA KAVRAYABİLECEKLERİ ŞEKİLDE ANLATILMIŞ, KONULAR RENKLİ FOTOGRAFLARLA, RESİMLERLE AÇIKLANMIŞTIR.

1000 sayfa — 75 Lira Genel Dağıtım: BATEŞ

Mini Roman

İŞTE BÖYLE!

Yazan: A. Aslan ASLANERER

Yavaş yavaş geri çekilmeye ve çeperde oydukları kovuğun önünde toplanmaya başladılar. Sıkı bir küme haline geldiler. Tek tek yakalanıp zırhlarının parçalanmasını önlemek için böyle davranıyorlardı, herhalde...

Polisler kireç yüklü kayıkları ite ite sokuldular. İyice yaklaşınca kayıkları devirdiler, kireçleri onlara doğru püskürtmeğe başladılar. Düşman kabuklarına yapışan kireç katılaşıyor, onları kıpırdayamaz hale getiriyor. Saldırganlar bu kireç duvarlarının arkasında sıkışıp kaldılar. Sanki hapsoldular. Bir polis arkadan da aynı şekilde kapatıldıklarını söyledi. Şimdi işçi kayıkları gelmiş, duvarın iyi ve dayanıklı olması için çalışmalara başlamıştı.

Artık savaş kazanılmış demekti. Bir polis:

— «Çok uğraştık,» dedi.

— «Çok ta kaybımız oldu.»

— «Ağızdan soluk almasaydı böyle olmazdı.»

— «Evet öyle, burun yolunda bir çok bekçiler, karakollar var. Daha buralara inmeden tehlike önlenirdi.»

Onların bu konuşmalarını dinlerken kendi payıma utanç duydum. Ben de kimbilir neler yapıyordum, onların işlerini zorlaştıracak.

Polislerden biri beni gösterdi:

— «Bize çok yardımı oldu,» dedi. «Zararsız bulup gezmesine engel olmamakla iyi etmişiz.» Bir başka polis:

— «Doğru,» dedi. «Hani aşı yolu ile gelenler gibi.»

Başka bir polis, «Hayır» diye sözlerini kesti. «Aşı ile gelenler gibi değil, Antibiyotikler gibi yaptı.»

— «Her ne ise yararlı oldu ya. Sen ona bak.»

Sonra bana teşekkür etmek istercesine el salladılar. Selâm verdiler. Ben de onları selâmladım. Bizim için çalışan bu varlıkları sevmemek elde değil...

Rahat dolaşabilmem için boş bir kayık verdiler, gittiler.

Küçük dolaşımın dönüş yolu bitmek üzere. Neredeyse yürekte olacağım. Bunu artan basınçtan, seslerden anlıyorum.

— «Eğer eski halime dönebilirsem,» diyorum. «Tabiat dersinde birinci olurum. Burada neler öğrendim neler. Sağlığın korunması için alınması gereken öncelikleri, nasıl davranılacağını hemen hemen hepsini öğrendim.»

Şimdi kulakçıktayım. Kısa bir süre sonra kapak açıldı. Karıncığa girdik. Gene aynı hareketler tekrarlandı. Yeniden açılan bir başka kapaktan büyük dolaşım yoluna girdik. Çevremde olanları izliyorum.

Bir çok yük kayığı var. Kimi yakıt, kimi onarıcı gaz, kimi besin yüklü. Bir iki tane de çöp ve benzeri yükleri olanlar da var. Tek tük polis kahraman gibi tanınmış olacağım ki bir çoğu geçerken selâm veriyor. Ben de onları selâmlıyorum.

Bu kez yolculuğumuz olaysız geçiyor. Beni rahatsız eden olmadı. Yapılan işler hep yük verip yük alma. Kanal bir çok kollara ayrılıyor. Gittikçe daralıyor. Kirli suları taşıyan kayıkların peşine takıldım. Öğrendiğime göre bunlar böbrek denilen yere gidiyorlarmış. Ben de orayı görmek istedim. Arkalarından gittim.

Yolumuz ne kadar sürdü bilemiyorum. Pis kokulu pis sular yüklü kayıkların çokluğundan böbrek denilen süzücü organa yaklaştığımızı anladım. İçimde yeniden buradan çıkmak, kurtulmak, eski halime dönmek isteği belirdi. Eski durumuma dönebilsem, ne yapacağımı biliyorum. Sağlığımı bozacak hiç bir şey yapmayacağım artık. Oburluk, pislik, gereksiz acelecilikler benden uzak olsun. Dişelrimi, ağzımı, burnumu her zaman temiz tutacağım. Abur cubur şeyler yemeyeceğim. İyi çiğneyeceğim. Bu konudaki bütün kurallara uyacağım.

Süzme, temizleme bölmesine geldik. Pis sular burada dökülüyor, bir takım süzgeçlerden geçiriliyor. Arınanlar tekrar yükleniyor. Arınamayacak kadar pis olanları, zararlı olanları dışarı atılıyormuş. Buradan öteye geçemeyeceğimi anladım. Bu yol dışarı çıkmak için bana göre elverişli değildi.

Yeniden, büyük dolaşımın dönüş yoluna girdik. Dipten gelen basınç ve öndeki emişle ilerliyoruz. Kanallarda asansör gibi çalışan basamakçıklar da ayrıca yardımcı oluyor.

«Buradan çıkabileceğim tek yer, yukarı solunum» diye düşündüm. Bir yolunu bulup kendimi dışarı atmalıydım. Dışarı çıkarsam belki eski durumumu alırım diyordum.

Bu düşünceler içinde yüreğe kadar geldim. Kulakçıktan, karıncıktan geçtim. Akciğerlere giden kanallardan birine saptım. Nasıl çıkabileceğimi, çıkınca başıma neler geleceğini düşünüyorum. Haydi çıkabildim diyelim, eski iriliğimi alamazsam. Bu düşünce beni korkutuyor. Öte yandan da:

— «Ömrümce burada kalamam ya,» diyorum.

(Devamı var)

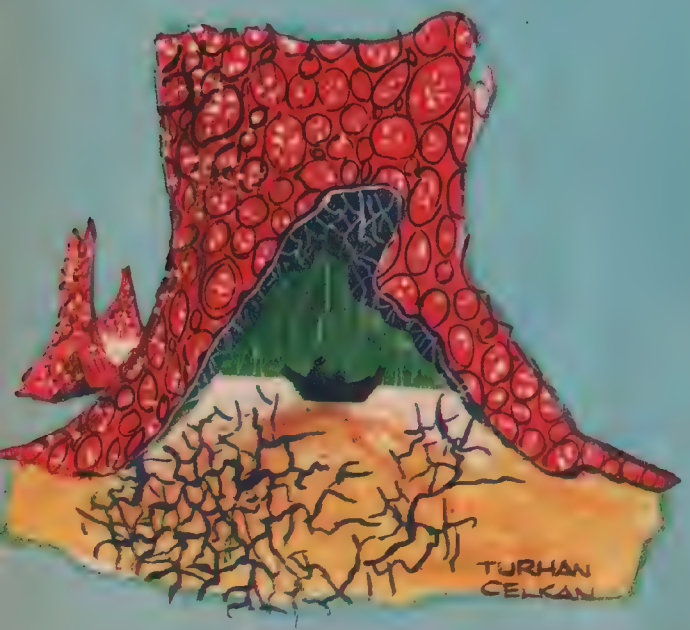

ULUSLAR ARASI ATATÜRK RESİM SERGİSİ

Sergiye gelen küçük öğrenciler kardeşlerinin resimlerini seyrederlerken

Tülây KOPKİMAN

Yurdumuzda ilk kez, Dünya çocuklarının da katıldığı bir resim sergisi açıldı, sevgili çocuklar. Ankara Devlet Güzel Sanatlar Galerisinde açılan bu serginin adı da, Uluslar Arası Atatürk Çocuk Resim Sergisi...

Kilometrelerce uzaklıktaki küçük kardeşleriniz, renkli dünyalarının kapılarını açtılar bize. Tayland'tan, Vietnam'a, Peru'ya kadar.

Kimisi, bir masal dünyasını, kimisi hayranlık duyduğu bir kahramanı, kimisi bölgesel özelliklerini, doğayı dile getirmiş resimlerinde. Cıvıl cıvıl, neşe dolu bir sergi.

Serginin en büyük özelliği, yarışma niteliğinde olması. 32 ülkeden, 4303 çocuk, 4350 resimle katılmış sergiye. Bunların arasından jüri, 724 resmin sergilenmesini uygun görmüş çocuklar. Resimleri, diğerlerinden daha başarılı 214 öğrenciye, 71 altın, 71 gümüş, 72 bronz madalya olmak üzere, ödül verilmesini kararlaştırmışlar.

Yüzlerce öğrencinin izlediği açılışta Millî Eğitim Bakanı Mustafa Üstündağ bir konuşmayla yaptı. Öğrencilerin başarılarını kutladı, bu tür sergilerin, her yıl açılmasını diledi. Törende, Turizm ve Tanıtma Bakanı Orhan Birgit, Sağlık ve Sosyal Yardım Bakanı Selâhattin Cizrelioğlu, Ankara valisi Şerif Tüten de bulundular.

Serginin açılmasındaki amaç, Türkiye ile bütün uluslar arasındaki sosyal, kültürel ve turistik ilişkileri sıklaştırmak, bireylerde kişisel duyguların, dünyaya bakışların, renk çizgi ve şekillerle ifade yeteneğinin, yaratma aşkının ve gücünün geliştirilmesine katkıda bulunmak, diğer ülke çocuklarının Atatürk ve Türkiye'yi tanımalarını sağlamak sevgili çocuklar.

Sergide, altın madalya kazanan, Türkiye'den 15 öğrenci var. Ayrıca 26 öğrenci gümüş, 21 öğrenci de bronz madalya almaya hak kazanmışlar.

Hepsine başarılarının devamını dileriz...

BİR DÜNYANIN SÖNÜŞÜ

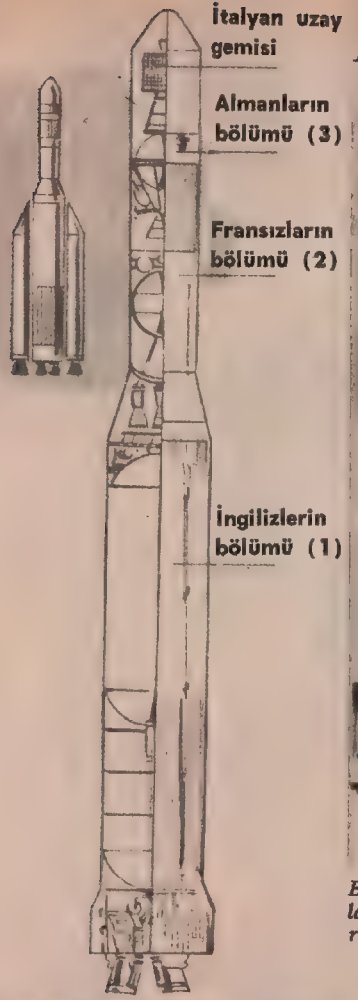

Britanya'nın mavi göklerine yükselen bu binalar, modern sanayiin şaheserleri olarak İngiltere'de yer alırlar, insanlık için ne kadar faydalı olduklarını her fırsatta belli ederler.

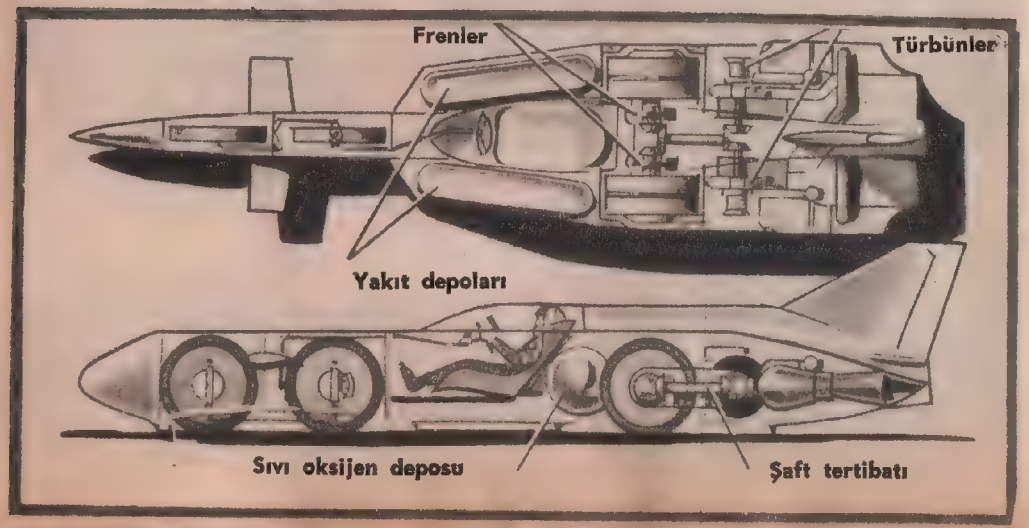

Onu hazırlamak için nice teknisyenler, nice mühendisler yıllarını vermişlerdi. Planlar çizilmiş, parçalar hazırlanmış ve monte edilmişti. Ortaya çıkan eser, yüzlerce kişinin emeğini taşıyordu. Bütün ümitler ondaydı; İngiltere'nin ve hatta bütün Avrupa'nın kalbi onun için atıyordu. Ama ne yazık ki bu değerli çalışmalar ürün vermeyecek ve güçlü roket motoru, ancak yarış arabalarında kullanılacaktı.

Blue Streak adlı güdümlü merminin hikâyesi, İngilterede başlar. İngiltere hükûmeti, kıtalararası bir güdümlü merminin yapılması için yetkili kişilere emir vermişti. Amaç, ülkenin geleceği için, gökyüzünden gelen bir düşman saldırısı karşısında tam isabet sağlayacak nükleer bir silâh imâl ederek, askerî yönden güçlenmekti.

Fakat, tepeden tırnağa daha büyük ve daha tesirli korkunç nükleer silâhlarla donanmış olan Amerika ve Rusya karşısında, İngiltere'nin bu atılımı, arslan kükremesi yanında bir kedi miyavlaması kadar basit ve çaresiz kalıyordu. Bu yüzden İngiltere'nin Avrupa'da nükleer güç sağlama çabaları, hükümet bütçesine kocaman bir delik açmaktan başka bir işe yaramıyordu. İngiltere, masrafları kısıp, Blue Streak projesini bir kenara atmak zorunda kaldı.

Aslına bakılacak olursa, Blue Streak gerçekten de birinci kalitede güçlü bir roket motoruna sahip, başarılı bir roketti. Bu değerli roketin, çeşitli olanaksızlıklar yüzünden ziyan olmasına göz yummak, çok güçtü. Bu yüzden, İngiltere, Fransa, Almanya ve İtalya birleşerek, dünya yörüngesine barışçıl amaçlarla oturtulacak bir roket imâl etmeyi kararlaştırdılar. Tüm Avrupa kıtasını temsil edecek olan bu roketin birinci bölümünü İngiltere, diğer bölümlerini de sırasıyla Fransa, Almanya ve İtalya hazırlayarak, büyük bir karma roket monte edildi. Roket, 1964 yılında Avüstralya'da ateşlendi. Blue Streak vazifesini başarıyla sürdürdü, fakat diğer bölümlerde çıkan akasaklıklar, deneyin başarısızlıkla sonuçlanmasına sebep oldu. Blue Streak, ikinci kez yeniliyordu. İngiltere Hükümeti, uzay çalışmalarını, bütçesi müsait olan diğer ülkelere bırakarak, bu sahadan kesin olarak çekildi.

15 yıl gibi uzun bir süre bu dev proje üzerinde emek veren fabrikada hayat sönmüştü sanki. Blue Streak burada doğmuş, burada ölmüştü. Fakat bir firmanın teklifi, ümitlerin yeniden yeşermesini sağladı. Blue Streak'in işe yarayabileceği başka sahalar da vardı. Belki bir roket motoru olarak değil ama, bir süper-yarış arabasının motoru olarak... Böylece ortaya çıkarılan süper hızdaki arabaya, Blue Star adı verildi. Gelecek sene ekim ayında Amerika'nın Utah Eyaletinde yapılacak olan raba yarışlarında, Slue Star'ın saatte 1000 kilometre hıza ulaşması bekleniyor. Uzay alanında İngiltere'nin beklediği başarıyı sağlayamayan Blue Streak, bu sefer kendisinden beklenen zaferi sağlayacağı bekleniyor.

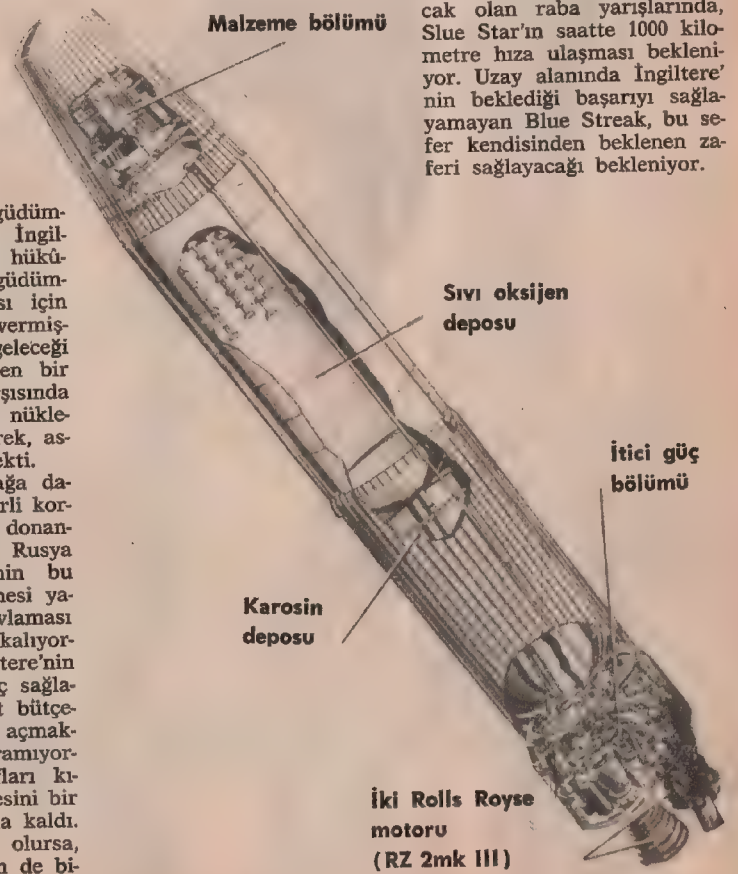

ADANA'DAN GELEN MEKTUP

Sevgili çocuklar... Geçenlerde Adana'nın Seyhan İlkokulu (5). sınıf öğrencisi Bilge Atağan kardeşten sevgi, içtenlik ve tatlı şiirlerle dopdolu bir mektup aldık.

«Sevgili Doğan Kardeş'im... Sen kış günlerine hazırlanırken, iliklerinde serin rüzgârların soğuk havasını hissederken, ben sımsıcacık bir yaz gününü andıran bir havada, Adana bağlarından... Portakal ağaçlarının arasından sesleniyorum sana...» diye başlıyordu Bilge kardeşin mektubu. Gerçekten soğuk, yağmurlu bir günde elimize geçen bu mektup öylesine sıcak duygular, samimî ifadelerle doluydu ki kendimizi ister istemez Adana'da hissedivermiştik. 5 yaşından beri akordeon çaldığını yazan Bilge, müziğin yanısıra güzel şiirler yazmayı da becermişti...

Sevimli mektubundan biraz daha okuyalım:

«Doğan Kardeş'im, seni tanımak çok isterim. Kimsin?.. Nasılsın?... Muhakkak ki çok değerli bir şeysin. Tatillerde ailemle yurdumuzun birçok yerlerini geziyorum. Her yerde bana arkadaş sen oluyorsun. Ama seni en çok yakınımda hissettiğim an şimdi. Seninle konuşabiliyorum. Sana seni sevdiğimi, büyüyünce de bütün çocuklara seni okumalarını salık vereceğimi söyliyebildiğim için mutlu oluyorum...»

Böyle sürüp gidiyor Bilge kardeşin mektubu... Biz de bu candan kardeşimizin başarılarını kutluyor, sevgimizi iletiyoruz...

Hoşça kalın

DOĞAN KARDEŞ'İM

Seni tanıdım alfabenin ilk harflerinde,
Seni sevdim çiçeklerin en güzelinde,
Seni gördüm kürsülerin en yükseğinde...
Seni taç yaptım bilgilerimin üstünde.
Sen yağmur yağarken bulutlarda,
Sen dinmek bilmeyen rüzgârlarda...
Sen apaydınlık, uzun yollarda
Hiç yorulmadın... Yorulmaz mısın
Doğan Kardeş'im?
Işık oldun... ışıksız kentlerimize.
Şarkı oldun, tükenmiyen... tükenmiyecek
bestelere.
Dost oldun, dostluk nedir bilmeyenlere...
Sevgi oldun, sevileceksin en yüce sevgilerle.
Kardeş oldun bana, benim gibi çocuklara...
Kardeşten de öte...
Öyle güzel bir duygu ki bu Doğan Kardeş'im
İşte sevdiğimi söylüyorum seni Adana'dan
Tüm Doğan Kardeş'lere...

BİLGE ATAĞAN

BİRAZ DA GÜLELİM

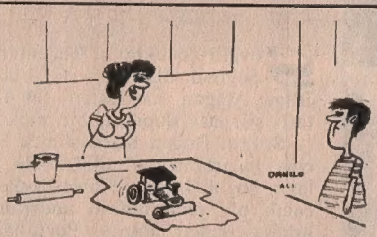

— «Bak yavrum, işe yaramaz diye kaldırıp bir kenara attığın buldozerin benim nasıl işime yaradı.»

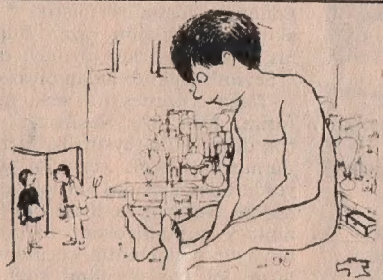

— «Sana kaç kere bu çocuğu benim laboratuvara sokmamanı söyledim.»

— «Ayşe galiba Hasan eve geldi, gidip de kapıyı açayım.»

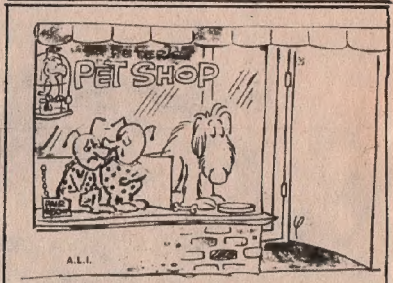

— «Şu dünyanın acayip hayvanlarıyla bir arada olmak ne acı.»

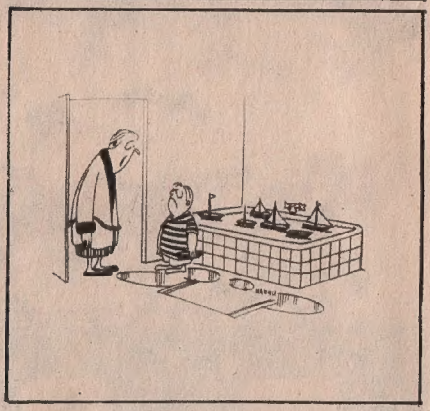

— «Rica etsem kayıklarını banyodan çeker misin oğlum? Banyo yapmak istiyorum da.»

bu hafta Doğan Kardeşler

DOĞUM GÜNÜ HEDİYELİ BU SAYFAMIZA KATILMAK İÇİN: Ad ve soyadınızı, doğum yer ve tarihinizi, ev adresinizi yazıp, doğum gününüze 2 ay kala 2 vesikalık fotoğrafla birlikte «DOĞAN KARDEŞ — Bu hafta Doğan Kardeşler sayfası — P. K. 1146, İSTANBUL» adresine postalayınız.

Neşe Özkantürk
Nevşehir 9.12.1962

Esena Salman
K. Maraş 10.12.1962

Işık Fidancı
Adapazarı 10.12.1964

Çetin Gücenmez
Emirdağ 12.12.1961

Altay Yaman
Ankara 12.12.1963

Özden Mısırlıoğlu
Konya 1963

H. Hüseyin Güvendik
Akşehir 13.12.1963

Hakan Öğünç
İstanbul 14.12.1961

M. Emin Ergen
İstanbul 14.12.1968

Saniye Aydoğan
Reşadiye 15.12.1959

Murat Gönençer
İstanbul 15.12.1966

Aysun Tumruk
Samsun 1966

OYUN - EĞLENCE - BİLMECE ÇÖZÜMLERİ

- Atasözünün anlamı BALIK BAŞTAN KOKAR
- Avcı tüfekle bir TAVŞAN kovalıyor.
- Resimde tam Dokuz tane hayvan var.

GELECEK HAFTA NELER VAR?

- Murat'ın İş Gezisi.
- Mini Romanın Sonu.
- Spor Dünyası.
- Fenerbahçe'nin Renkli Resmi.

Doğan Kardeş
HAFTALIK ÇOCUK DERGİSİ

Pazartesi günleri çıkar.
9 ARALIK 1974
Sayı : 50 Sıra No. 986
Yıl : 29 Cilt : 2

Sahibi :
Doğan Kardeş Matbaacılık Sanayii A. Ş. adına
KEMAL ERHAN
Yazı İşleri Müdürü
ŞEVKET RADO

Yazı İşleri ve İdare : Divanyolu, Türbedar Sokak 22 İSTANBUL ★ Doğan Kardeş P. K. 1146 - İSTANBUL ★ Telefon : 27 95 10 (Santral) ★ Dağıtım ve Abone: Bateş Bayilik Teşkilâtı Cağaloğlu, Molla Fenâri Sokak 1 - İSTANBUL

ABONE ŞARTLARI
Yurt içi adi posta, yıllık: 80 TL. ★ Altı aylık: 40 TL. ★ Yurt dışı adi posta, yıllık: 110 TL. ★ Altı aylık: 55 TL. ★ Yurt dışından abonelerini uçakla isteyenlerden bulundukları ülkeye göre ayrıca uçak ücreti alınır. Adres değişikliği için 100 kuruşluk posta pulu gönderilmelidir ★ Abone: Bateş Bayilik Teşkilâtı Cağaloğlu Molla Fenâri Sok. No. 1, İSTANBUL

DİZİLDİĞİ ve BASILDIĞI YER :
Doğan Kardeş Matbaacılık Sanayii A. Ş.
Gönderilen yazı ve resimler iade edilmez.

İLÂNLARINIZ İÇİN İLÂN SERVİSİMİZE MÜRACAAT ETMENİZİ RİCA EDERİZ.
Tel. : 27 95 10

ARALIK AYI HEDİYE KUPONU : 2

ÇOCUK KULÜBÜ : 5

(Soldan sağa ayaktakiler): Tarık Tuncay, Şevki, Enver, Metin, Yasin.
(Soldan sağa oturanlar): K. Mehmet, Cüneyt, Engin, B. Mehmet, Aydın.

GALATASARAY